

Udskriftsdato: tirsdag den 28. juli 2026

FOU nr 1985.61 (Gældende)

Genoptagelse af landsskatteretssag

Ministerium: Folketinget

Genoptagelse af landsskatteretssag

Udtalt, at landsskatterettens begrundelse for at nægte at genoptage en sag vedrørende ansættelsen af en indkomst ikke kunne anses for fyldestgørende.

Henstillet til landsskatteretten at undergive klagerens begæring om genoptagelse en fornyet behandling på det nu foreliggende grundlag.

(J. nr. 1985-325-223)

A klagede over, at landsskatteretten i skrivelse af 12. november 1984 havde afslået en ansøgning om genoptagelse af en sag vedrørende ansættelsen af hans indkomst for indkomståret 1981, der blev afgjort ved kendelse af 26. april 1984 fra landsskatteretten, som ikke fuldt ud havde godkendt A's fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads.

Det fremgik af sagen, at A for indkomståret 1981 selvangav sin skattepligtige indkomst til kr. 129.488. A havde herunder fratrullet 10.951 kr. for befordring i egen bil til og fra arbejde; A boede på daværende tidspunkt i Greve Strand og arbejdede i X kommune.

I skrivelse af 26. juli 1982 meddelte ligningsafdelingen i Greve kommune A, at ligningsmyndigheden agtede at ansætte A's skattepligtige indkomst til kr. 137.739, idet ligningsmyndigheden alene kunne godkende kr. 2.700 som fradrag for befordring til og fra arbejde (godkendt billigste offentlige transportmidler i lighed med tidligere år).

På baggrund af A's klager over den foretagne ansættelse til ligningskommissionen i Greve kommune og skatterådet for Greve skattekreds stadfæstede ligningskommissionen og skatterådet den foretagne ansættelse i skrivelser af henholdsvis 7. september 1982 og 15. februar 1983. I sin kendelse henviste skatterådet til landsskatterettens kendelse for 1979 vedrørende A og anførte, at mulighederne for benyttelse af offentlige transportmidler til transport mellem hjem og arbejde i perioden fra den 1. oktober til den 31. december 1979 var de samme som for 1981.

I den anledning klagede A i skrivelse af 7. april 1983 til landsskatteretten over den foretagne skatteansættelse for indkomståret 1981. A anførte herunder, at han primært ønskede sine foretagne kørselsfradrag godkendt, sekundært, at han fik godkendt fradrag for transport i egen bil til og fra arbejde i forbindelse med overarbejde i 41 dage af mindst 3 timers varighed ud over normal arbejdstid. A gjorde gældende, at han i de 41 dage havde haft en tidsbesparelse på mindst 2 timer ved transport til og fra arbejde i egen bil, og han vedlagde en specifikation (som han havde udarbejdet) vedrørende dette overarbejde.

I skrivelse af 29. juli 1983 til landsskatteretten rykkede A for sagen, idet han intet havde hørt.

I skrivelse af 4. august 1983 til skatterådet for Greve skattekreds anmodede landsskatteretten om, at den af skatterådet udarbejdede sagsfremstilling sendtes A til udtalelse, og at sagsfremstillingen og A's eventuelle bemærkninger hertil, samt skatterådets bemærkninger vedlagdes ved sagens tilbagesendelse til landsskatteretten.

Med påtegning af 20. september 1983 tilbagesendte skatterådet sagen til landsskatteretten og anførte herunder:

» ...

Det skal oplyses, at klageren ikke har kommenteret sagsfremstillingen, og i klagen til landsskatteretten fremgår ikke oplysninger, som ikke har været skatterådet bekendt ved sagens afgørelse.

...«

I skrivelse af 30. september 1983 meddelte landsskatteretten A følgende:

»I Deres skrivelse af 29. juli 1983 vedrørende skatteansættelsen for indkomståret 1981 oplyser De, at De den 8. april 1983 har indsendt skatterådets afgørelse som klage med diverse begrundelser. Dette materiale ses imidlertid ikke at foreligge i sagen, hvorfor man skal anmode Dem om skriftligt at angive og begrunde Deres påstand samt indsende det dokumentationsmateriale, De ønsker at påberåbe Dem.«

Med skrivelse af 13. november 1983 vedlagde A carbonkopi af sin klageskrivelse af 7. april 1983, idet han anførte, at han ikke vidste, hvad der var sket med originalskrivelsen. A vedlagde samtidig kopi af opgørelsen for overarbejde i 41 dage.

Landsskatteretten afsagde den 26. april 1984 kendelse i sagen. Det anførtes i kendelsen bl.a.:

»Det fremgår af sagens oplysninger, at klageren i det omhandlede år har været ansat i (X) kommune, og at han har benyttet eget automobil til transport mellem sin bopæl i Greve Strand og arbejdsstedet i (X). Ved indkomstopgørelsen har klageren fradraget befordringsudgifter herved med 10.951 kr.

Ved ansættelsen har skatterådet i henhold til bestemmelserne i ligningslovens § 9 C alene godkendt befordringsfradrag med 2.700 kr. svarende til udgiften ved transport med billigste offentlige befordring reduceret med 1.100 kr.

Klageren har over for landsskatteretten principalt påstået det selvangivne befordringsfradrag godkendt, medens han subsidiært har påstået sig berettiget til fradrag for kørsel i egen bil i 41 dage, på hvilke han har haft overarbejde, som har medført, at han ved brug af egen bil ville få en tidsbesparelse på mindst 2 timer.

Efter de i sagen foreliggende oplysninger finder landsskatteretten, at mertransporttiden ved klagerens anvendelse af eget automobil, ikke kan antages at overstige 2 timer daglig, hverken på almindelige arbejdsdage eller på dage med overarbejde. Klageren er herefter ikke berettiget til fradrag for udgifter til befordring ved anvendelse af eget automobil, hvorfor den påklagede ansættelse vil være at stadfæste.«

I skrivelse af 12. oktober 1984 til landsskatteretten anmodede A om en genoptagelse af sagens behandling. A anførte herunder:

»... idet jeg har fået den opfattelse af sagens udfald, at Greve kommunes ligningskommission har ført landsskatteretten bag lyset.

Jeg skal gøre den bemærkning, at det tog, som Greve beregner tiden efter, ikke kører på de tidspunkter, jeg har haft overarbejde i 1981 - det drejer sig om 41 dage.

Jeg vedlægger kopier af HT's tjenestekøreplaner for vinter 80/81, sommeren 81 og vinter 81/82.

Jeg skal også oplyse, at man har brugt forkerte tider ved beregning af kørselstid i bil. Jeg har gjort Greve opmærksom på, at jeg var 22 min. om vejen frem eller tilbage, da det for 3/4 del af strækningen er motorvej, og det er hurtigt gennemkørt. Det fremgår også af min beregning i selvangivelserne for 1979, 1980 og 1981.«

A vedlagde endvidere en foretaget beregning af transporttiden til og fra arbejde på dage med overarbejde og anførte under henvisning hertil, at han i de 41 dage med overarbejde havde haft en tidsbesparelse på

mindst 2 timer og 9 minutter ved brug af egen bil i forhold til offentlige transportmidler. A vedlagde samtidig en udarbejdet specifikation over overarbejde i 41 dage.

I skrivelse af 12. november 1984 meddelte landsskatteretten A, at retten ikke i det af ham anførte havde fundet grundlag for at genoptage sagen i medfør af skattestyrelseslovens § 34, hvorfor hans begæring ikke kunne imødekommes.

I klagen til mig anførte A, at han den 1. marts 1984 flyttede tilbage til Sjælland fra Vejle. A meddelte landsskatteretten sin nye adresse pr. brev. I september måned 1984 rykkede A landsskatteretten for en afgørelse og fik da at vide, at sagen var afgjort i april måned 1984. A fik herefter sendt en kopi af afgørelsen. På baggrund heraf anmodede han landsskatteretten om at få genoptaget sagen, idet han klagede over, at han var blevet nægtet bilbefordringsfradrag i 41 dage, hvor han havde haft overarbejde af mere end 3 timers varighed. Dette betød, at transport med de hurtigtog, som Greve skatteforvaltning forudsatte anvendt ved beregningen af kørselsgodtgørelse, ikke havde været muligt i de 41 dage, han havde overarbejde. A anførte, at han ønskede at klage over, at landsskatteretten afslog hans anmodning om genoptagelse, idet han for sent blev gjort opmærksom på fejlene i opgørelserne. A kom derfor også for sent med en klage til landsretten.

I anledning af klagen til mig udtalte landsskatteretten i skrivelse af 21. marts 1985 med hensyn til A's bemærkning om, at han havde modtaget kendelsen på et meget sent tidspunkt følgende:

» ...

I skrivelse af 13. marts 1984 meddelte klageren landsskatteretten, at han var flyttet fra Vejle til..., og landsskatterettens kendelse af 26. april 1984 blev herefter sendt til denne adresse. Den 30. juli 1984 rettede klageren telefonisk henvendelse til rettens journal, der oplyste ham om, at der var tilstillet ham en kendelse den nævnte dato. Da klageren oplyste, at han ikke havde modtaget kendelsen, fik han tilstillet en fotokopi af denne den 15 august 1984. I skrivelse af 17. august 1984 anmodede klageren om aktindsigt, og med skrivelse af 23. august 1984 fik han tilstillet fotokopi af diverse akter i sagen. Samtidig blev det meddelt klageren, at fristen for eventuel indbringelse af landsskatterettens afgørelse for domstolene er 6 måneder fra kendelsens dato.

Den 13. september 1984 rykkede klageren telefonisk for svar på sin skrivelse af 17. august 1984. Det blev oplyst, at svar vedlagt fotokopier af sagens akter var blevet tilstillet ham den 23. august 1984. Klageren anmodede herefter om, at materialet blev sendt til et af ham opgivet postboksnummer ..., Værløse. Under telefonsamtalen oplyste klageren, at han overvejede at anmode landsskatteretten om at genoptage sagen. I denne forbindelse oplyste rettens sagsbehandler atter, at fristen for eventuel indbringelse af landsskatterettens afgørelse for domstolene er 6 måneder fra kendelsens dato, idet en anmodning om genoptagelse ikke har opsættende virkning. Ved skrivelse af 14. september 1984 blev de omhandlede fotokopier på ny tilstillet klageren, og det blev også i denne skrivelse oplyst, at fristen for eventuel indbringelse af landsskatterettens afgørelse for domstolene er 6 måneder fra kendelsens dato.

... «

Landsskatteretten anførte i øvrigt med hensyn til fradrag for kørsel i egen bil i 41 dage:

»... For så vidt angår klagerens påstand om, at han må anses for berettiget til fradrag for kørsel i egen bil i 41 dage, skal det oplyses, at klageren under en forhandling på landsskatterettens kontor den 5. oktober 1981 vedrørende sin klagesag for indkomståret 1979 oplyste, at han om torsdagen var nødsaget til at være på kontoret til kl. 18.00, hvilken oplysning blev gentaget i hans skrivelse til retten af 31. oktober 1981. I sin skrivelse til retten af 7. juni 1982 oplyste klageren på ny, at arbejdstiden om

torsdagen var til kl. 18.00, og i denne forbindelse anførte han bl.a., at han vedrørende arbejdstiden om torsdagen ikke kunne godkende, at skatterådet ville have, at han skulle blive på arbejdet til kl. 18.00 - 18.15. Efterfølgende har klageren i skrivelse af 4. oktober 1982 oplyst, at han som regel ikke havde mulighed for at gå, når klokken var 18.00 om torsdagen, og til støtte herfor henviste han til, at han var ... i (X) kommune...

Retten fandt ikke, at klagerens ændrede forklaring om arbejdstiden om torsdagen kunne lægges til grund ved afgørelsen for indkomståret 1979, og da forholdene i 1981 syntes at svare til forholdene i perioden 1. oktober - 31. december 1979, blev også ansættelsen for indkomståret 1981 stadfæstet.

I den senere indsendte anmodning om genoptagelse af sagen vedrørende ansættelsen for 1981 har klageren bl.a. henvist til en vedlagt specifikation, hvorefter han i 41 dage har haft overarbejde, der først er ophørt mellem kl. 18.30 og kl. 20.00, og at han, når hensyn tages hertil og til den stedfundne ændring af køreplanen, på disse dage har haft en mertransporttid ved benyttelse af offentlige befordringsmidler på over 2 timer.

Der er ikke fremlagt dokumentation for, at klageren har haft overarbejde udover kl. 18.00 som påstået, og landsskatteretten har efter de i øvrigt foreliggende oplysninger ikke fundet grundlag for at antage, at dette har været tilfældet. Den tidsplan over benyttelsen af offentlige befordringsmidler, der er lagt til grund ved afgørelsen, ses herefter ikke påvirket af den stedfunde ændring af køreplanen for 1981.

...«

Landsskatteretten fandt herefter ikke grundlag for at genoptage sagen.

I A's bemærkninger i skrivelse af 22. april 1985 til landsskatterettens udtalelse anførtes, at han ikke forstod, at Greve kommune havde godkendt fradrag for 41 dages overarbejde af mere end 3 timer à 20 kr., når kommunen ikke godkendte befordringsfradrag for samme 41 dage. A anførte videre, at han aldrig var blevet afkrævet dokumentation for de 41 dages overarbejde strækkende ud over kl. 18.00. A vedlagde kopier af flexkort for disse dage, som lønningskontoret havde været ham behjælpelig med at fremskaffe.

Landsskatteretten anførte i en udtalelse af 27. juni 1985 følgende:

» ...

Ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1981 har klageren i bilag til selvangivelsen ... oplyst, at hans arbejdstid var fra kl. 8.00-16.00/18.00, og denne oplysning blev gengivet i skatterådets sagsfremstilling med den tilføjelse, at arbejdstiden om torsdagen først ophørte kl. 18.00. Klageren fremsatte ikke kommentarer til sagsfremstillingen.

Under sagens behandling i landsskatteretten blev man opmærksom på, at klageren i sin klageskrivelse til landsskatteretten af 29. juli 1983 henviste til en skrivelse af 8. april 1983, hvori han skulle have fremsat sin begrundelse for den indgivne klage. Man tilskrev herefter klageren den 30. september 1983 som følger:

»I Deres skrivelse af 29. juli 1983 vedrørende skatteansættelsen for indkomståret 1981 oplyser De, at De den 8. april 1983 har indsendt skatterådets afgørelse som klage med diverse begrundelser. Dette materiale ses imidlertid ikke at foreligge i sagen, hvorfor man skal anmode Dem om skriftligt at angive og begrunde Deres påstand samt indsende det dokumentationsmateriale, De ønsker at påberåbe Dem.«

Med skrivelse af 13. november 1983 ... indsendte klageren en karbonkopi af en skrivelse dateret den 7. april 1983,... vedlagt en oversigt, ..., som han havde udarbejdet over overarbejde af mindst 3 timers varighed i 1981.

En gennemgang af oversigten, for hvilken der ikke var fremlagt dokumentation, viste, at ingen af datoerne faldt på en torsdag.

Det kan i øvrigt oplyses, at skatterådets sekretariat på rettens telefoniske forespørgsel oplyste, at godkendelse af fradrag for overarbejde, 984 kr., svarende til 41 dage à 24 kr., måtte bero på en ligningsmæssig fejl, da skattemyndighederne aldrig havde set dokumentation for det stedfundne overarbejde.

Klageren har først med sin skrivelse til ombudsmanden af 22. april 1985 fremlagt fotokopi af flextidskort for det påklagede år, hvoraf bl.a. tidspunkterne for overarbejde fremgår.

Til grund for sin afgørelse har landsskatteretten lagt følgende:

at klageren i bilag til selvangivelsen ... har oplyst, at arbejdstiden var fra kl. 8.00-16.00/18.00,

at klageren ikke har gjort indsigelser mod oplysninger om arbejdstiden i skatterådets sagsfremstilling,

at klageren - trods opfordring hertil - ikke under sagens behandling for landsskatteretten har dokumenteret det stedfundne overarbejde, og

at klageren ikke under sagsbehandlingen har oplyst, at forholdene i 1981 ikke svarede til forholdene i perioden 1. oktober - 31. december 1979.

Uanset det af klageren senest fremlagte materiale finder landsskatteretten fortsat ikke grundlag for i medfør af bestemmelserne i skattestyrelseslovens § 34 at genoptage sagen.«

I A's bemærkninger i skrivelse af 13. august 1985 til landsskatterettens supplerende udtalelse anførtes, at selvfølgelig var ingen af dagene med overarbejde torsdage. Endvidere anførte A, at han ikke kunne begribe, at der var tale om en ligningsmæssig fejl med hensyn til godkendelse af fradrag for overarbejde, idet skattevæsenet i flere år forud havde godkendt dette fradrag, og således også i år, hvor A havde haft væsentlig flere overarbejdsdage. A benægtede på det kraftigste, at han tidligere var afkrævet dokumentation for overarbejde. Dette var først opstået i forbindelse med min behandling af sagen.

Jeg udtalte herefter følgende i en skrivelse til A:

»Jeg skal først bemærke, at klagen til mig alene vedrører landsskatterettens afgørelse i skrivelse af 12. november 1984 om ikke at imødekomme Deres begæring om genoptagelse af landsskatterettens behandling af den sag, som er afsluttet med rettens kendelse af 26. april 1984.

Landsskatterettens afgørelse i skrivelse af 12. november 1984 er ikke ledsaget af nogen mere udførlig begrundelse, men ved min bedømmelse af sagen må jeg tage udgangspunkt i den begrundelse, der er anført i rettens udtalelse af 27. juni 1985 til mig.

Som det fremgår af sagsfremstillingen, indbragte De sagen for landsskatteretten i en skrivelse af 7. april 1983. I denne skrivelse nedlagde De såvel en principal påstand om i det hele at få godkendt de selvangivne befodringsfradrag som en subsidiær påstand om i det mindste at få godkendt sådant fradrag for de 41 dage, for hvis vedkommende man i øvrigt havde godkendt fradrag for overarbejde i mere end 3 timer.

For så vidt angår den subsidiære påstand adskiller Deres klage vedrørende skatteansættelsen for indkomståret 1981 sig klart fra den tidligere sag vedrørende indkomståret 1979. Den subsidiære påstand

indeholder således en udtrykkelig angivelse af, at De på de nævnte 41 dage havde gjort tjeneste i mindst 3 timer ud over sædvanlig arbejdstid, og dette var da også præciseret i den oversigt over overarbejdets faktiske omfang, som var vedlagt som bilag til den oprindelige klageskrivelse.

På den baggrund må jeg stå uforstående overfor, at landsskatteretten i sin udtalelse af 27. juni 1985 til mig som begrundelse for sin afgørelse bl.a. har henvist til, »... at klageren ikke under sagsbehandlingen har oplyst, at forholdene i 1981 ikke svarede til forholdene i perioden 1. oktober - 31. december 1979«. Efter min opfattelse kan det heller ikke tillægges særlig betydning i den foreliggende sammenhæng, at De i Deres selvangivelse »... har oplyst, at arbejdstiden var fra kl. 8.00-16.00/18.00 ...«, idet det ikke på det stadium fra Deres side var gjort gældende, at De i det mindste måtte have krav på befodringsfradrag (for kørsel i egen bil) for de 41 dage, hvor De efter selvangivelsen havde haft fradragsberettiget overarbejde.

Efter min gennemgang af sagen må jeg endvidere lægge til grund, at landsskatteretten oprindelig iværksatte sin sagsbehandling på grundlag af Deres rykkerskrivelse af 29. juli 1983. Først efter modtagelsen af skatterådets høringssvar og sagsfremstilling blev man opmærksom på, at den oprindelige klageskrivelse tilsyneladende aldrig var kommet frem til retten, og man anmodede Dem herefter i skrivelse af 30. september 1983 om »... skriftligt at angive og begrunde Deres påstand samt indsende det dokumentationsmateriale, De ønsker at påberåbe Dem«.

Til besvarelse heraf fremsendte De med skrivelse af 13. november 1983 en kopi af Deres klageskrivelse af 7. april 1983 med bilag.

På denne baggrund forekommer det mig mindre vel stemmende med det faktiske forløb af sagsbehandlingen, når landsskatteretten i sin udtalelse af 27. juni 1985 til mig anfører, »... at klageren ikke har gjort indsigelser mod oplysninger om arbejdstiden i skatterådets sagsfremstilling, at klageren - trods opfordring hertil - ikke under sagens behandling for landsskatteretten har dokumenteret det stedfundne overarbejde ...«

Det fremgår af det anførte, at jeg ikke kan anse den begrundelse, som landsskatteretten har anført for sin afgørelse om ikke at genoptage sagens behandling, for fyldestgørende.

Jeg har gjort landsskatteretten bekendt med min opfattelse, og jeg har henstillet til retten at undergive Deres begæring om genoptagelse en fornyet behandling på det nu foreliggende grundlag.

...«

Landsskatteretten meddelte mig i skrivelse af 18. februar 1986 følgende:

»Klageren havde også ved behandlingen af sin sag for indkomståret 1979 gjort gældende, at han som følge af overarbejde var afskåret fra at benytte offentlige befodringsmidler, jfr. herom det i landsskatterettens skrivelse af 21. marts 1985 til ombudsmanden anførte.

Under behandlingen af hans sag for indkomståret 1981 blev han anmodet om til retten at indsende det dokumentationsmateriale, han ønskede at påberåbe sig. Han indsendte ikke et materiale, der kunne anses som en fyldestgørende dokumentation for hans påstand med hensyn til befodringsfradrag i de 41 dage. Et materiale, der eventuelt kunne danne grundlag for et yderligere befodringsfradrag, er først indsendt i forbindelse med behandlingen af hans klage til ombudsmanden.

Landsskatteretten finder derfor fortsat, at betingelserne for genoptagelse i medfør af bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 34, stk. 1, ikke har været opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Retten har imidlertid på grundlag af de nu foreliggende oplysninger - herunder udtalelsen fra ombudsmanden - efter omstændighederne optaget sagen til fornyet behandling i henhold til bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 34, stk. 2.

Jeg meddelte herefter landsskatteretten, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.

Supplerende oplysninger om sagen

Ved skrivelse af 30. juli 1986 underrettede landsskatteretten ombudsmanden om, at retten ved kendelse af samme dato havde ændret sin kendelse af 26. april 1984 således, at A blev anset for berettiget til fradrag for udgifter til befordring med bil mellem hjem og arbejdsplads i de 41 dage, han havde oplyst at have haft overarbejde.